

kunne paatale de Overgreb, der finde Sted, tror jeg, der vil komme bedre Tilstande derude. Det har kunnet hjælpe herhjemme. Det har hjulpet den danske Bondestand fremad, og det har hjulpet Arbejderklassen i Danmark fremad. Det vilde ogsaa hjælpe dem fremad derovre, naar vi fik et virksomt Tilsyn, der kunde se de Folk paa Fingrene, saaledes at de ikke kunde dække hinanden for de Fejlgreb, der foregaa. Maa jeg nævne et enkelt Eksempel. Der var en Politimester og en Toldforvalter, der sad og fik sig et stort Bæger — som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) omtalte skulde være saa dejligt —, og efter at de vare færdige med det, brændte det Hus, hvor de sad, ved et Ulykkestilfælde, nemlig ved, at Lampen faldt ud af Haanden paa denne Politimester, og disse to høje Embedsmænd, de to største Embedsmænd i Byen, havde nok at gøre med selv at kravle ned ad Trappen. Jeg ved ikke, om den indfødte Befolkning der med Tillid kanse op til disse Embedsmænd. Jeg tror det ikke. Der er adskillige af dem, der trænge til at komme hjem. Paa den lille dejlige Ø, St. Jan, der er den skønnest udstyrede af Naturen, er der en prægtig Befolkning udelukkende bestaaende af kulørte. Der er kun en eneste hvid Familie, nemlig Landfogedens, den højeste Embedsmand paa Øen, og det er det daarligste Individ til dem alle. Og Forholdet er saa ulykkeligt, at denne Mand er Formand for St. Thomas Kolonialraad, allerede af den Grund, at ingen ordentlig Mand vil have med det Stykke Arbejde at bestille. Der er Folk, der tidligere have sat dem det Formaal at skabe en ordentlig Balance i Budgettet og skaffe bedre Tilstande til Veje, men vore Embedsmænd der ude have ikke generet sig for at sige: Hvorfor ville I beskæftige eder med det Spørgsmaal, det gør jo ingenting, lad Danmark betale; I ere jo nogle Fjolsler, naar I ville indskrænke Eders Fornødenheder, Danmark betaler jo. Og saa er det endt med omsider, at vi have faaet en Mand som denne til Formand for Kolonialraadet. Jeg siger nej, lad os endelig være fri. De vare i Forlegenhed med, hvad de skulde gøre med denne Mand, thi han var paa Grund af disse adskillige Bægre ikke velskikket til at varetage noget officielt Hverv. Men saa blev han sendt som Landfoged over til St. Jan, hvor der ingen Ting er at bestille, og der er han Landfoged, Politimester, Postmester, og Gud ved, hvad han ikke er, men han har ingen Ting at gøre ved noget af det.

Naar man taler saa meget om, at vi ikke have henvendt os til den almindelige Befolkning, og har anket over, at vi ikke have blandet os med den og ere gaaede fra Dør til Dør, saa siger jeg: Nej, det kunde aldrig falde mig ind at gaa fra den ene Negers Dør til den anden for at faa at vide, hvorledes Forholdene ere der ude. Nej, jeg har, tror jeg nok, saa vidt jeg har kunnet, været de forskellige Steder, hvor jeg kunde vente at faa ædruelige Oplysninger om de faktiske Forhold. Thi man maa vel huske paa, at det er ikke den almindelige Negerbefolkning, som bor ude paa Landet, og som ikke interesserer sig for stort mere end at faa det nødvendige til Livets Ophold, der i særlig Grad føler Trykket. Nej, det er den Middelklasse, som lever derovre, det er Haandværker- og Arbejderstanden og de smaa næringsdrivende derovre, der føle sig trykkede og tilsidesatte ved hver eneste Lejlighed, og derfor er det nødvendigt, at vi faa det til at gaa paa en anden Maade. Vi maa skabe bedre Oplysning derude, for at disse Folk kunne blive i Stand til at bestride deres egen Administration og beklæde de Embeder, hvortil deres Evner og Kræfter virkelig slaa til. Nu have de stadig paa Følelsen, at de skulle skubbes til Side for den unge Embedsstand, vi sende derud. Her sende vi Folk ud i deres unge Aar; saa snart de have bestaaet juridisk Eksamen komme de ud som Fuldmægtige i Gubernementskontorerne og føle sig straks lidt større, end hvis de gik herhjemme. De faa en Begyndelsesgage af 4,500 Kr. Den Stab af Embedsmænd, der er derovre, maa saa lære disse unge Mænd, hvorledes de skulle behandle Negerbefolkningen og den kulørte Befolkning, og naar disse unge Mænd ingen praktisk Erfaring have herhjemme fra, men komme derud, helt blottede for praktiske Begreber, er det klart, at de først lære alle Unoderne, de skulle nok hænge ved, men der kommer intet nyt og bedre i Stedet. Derfor kan man ogsaa se, at for hvert nyt Hold, der kommer derud, bliver Tilstanden daarligere.

Der blev spurgt om, hvorfor vore Statsplantager give Underskud. Jo, det kan jeg saamænd saa godt forstaa, at de gøre, thi vore Statsplantager lide af det samme som alt det øvrige derude, at det gaar alt sammen paa den gamle Melodi. Det er kun Sukker, Sukker og atter Sukker, og da det nu er en Kendsgerning, at det ikke mere betaler sig saa godt, som det har gjort, saa maa Indtægten af vore